

Tadeusz Sznajderski
Uniwersytet Gdański
e-mail: t.sznajderski@ug.edu.pl

Człowiek w świecie wszechobecných mediów

ABSTRAKT

Tematyką artykułu są różne medialne koncepcje człowieka na tle społeczeństwa informacyjnego. Środowiskiem jednostek współcześnie stał się świat informacji. Podmiot ludzki odbiera informacje i je przetwarza. Celem publikacji jest przedstawienie medialnych koncepcji badaczy, którzy zwracali uwagę na zjawisko zalewu informacji, wszechpotęgę i wszechobecność mediów w środowisku ludzkim, między innymi: D. de Kerckhove'a, M. McLuhana, J. Baudrillarda i D. McQuaila i ich krytyczna analiza.

SŁOWA KLUCZOWE: media, informacja, człowiek mediów, filozofia mediów

Celem artykułu jest przedstawienie medialnych koncepcji człowieka stworzonych przez badaczy, którzy zwracali uwagę na zjawisko zalewu informacji, wszechpotęgę i wszechobecność mediów w środowisku ludzkim. Podmiot ludzki poddany presji treści mediów nie odbiera i nie analizuje adekwatnie otaczającego świata realnego. Media deformują obraz rzeczywistości w odbieranym przekazie. Poszczególne koncepcje powstały w oparciu o główne dzieła: Derricka de Kerckhove'a, Marshalla McLuhana, Jeana Baudrillarda i Denisa McQuaila.

Medialne koncepcje człowieka D. de Kerckhove'a i M. McLuhana

Środowiskiem człowieka stał się świat informacji. Podmiot ludzki odbiera informacje i je przetwarza. Jednakże, jak podkreśla Derrick de Kerckhove, tempo napływu informacji jest coraz większe. Obecnie jest tak duże, że podmiot percypujący je nie jest w stanie ich przyswoić i zrozumieć. Autor *Powłoki elektronicznej kultury* określa to zjawisko „bombardowaniem” przez napływające informacje. Jednakże pozytywnie je ocenia, tzn. optymistycznie zakłada, że

człowiek i jego mózg poradzi sobie z taką ilością treści informacyjnych. „Mózg ludzki nie musi być szybki. Wystarczy (...) by człowiek dysponował bardzo dobrą siecią połączeń”¹.

Podmiot ludzki jest przystosowany do odbioru informacji przyswajanych w tempie rozmowy prowadzonej między nadawcą a odbiorcą. Ta naturalna prędkość przekazu oralnego funkcjonowała przez setki lat. Dzisiaj mamy jednak do czynienia z nadmiarem informacji przesyłanych do odbiorcy w znacznie zwiększonym tempie niż było to dotychczas. Dodatkowo, jak podkreśla de Kerckhove, od momentu pojawienia się i użytkowania komputera, Internetu i nowych mediów, mamy do czynienia ze zjawiskiem akceleracji prędkości przesyłanych treści.

Nastąpiło przetłamanie naturalnej, biologicznej, ograniczonej prędkości w przekazie i przyswajaniu informacji, co spowodowało zagrożenie niedostosowania podmiotu w ich odbiorze. Część przekazanych treści nie jest zatem, zdaniem de Kerckhove’a, odbierana przez świadomość, ale kierowana jest do podświadomości. Człowiek zanurzony w oceanie informacji zmienia się pod ich wpływem.

Z kolei Marshall McLuhan w pracy *Mechanical Bride* skonstatował, że nadmiar informacji „wpływa na emocjonalną strukturę pojedynczego człowieka i całego społeczeństwa”². Człowiek zmienia się z aktywnego, samodzielnie oceniającego podmiotu, w pasywnego, bezkrytycznego odbiorcę, stając się biernym konsumentem dostarczanych treści³.

McLuhan uznał, że w nowej rzeczywistości nadmiaru informacji większość zmian i procesów przesyłania treści spowodowała osłabienie podmiotów jednostkowych i przekształcanie ich w bierne, seryjne odindywidualizowane modele. Nadmiar informacji zdehumanizował człowieka, przekształcił go w bierny przedmiot.

Nie tylko otrzymane informacje zmieniają człowieka. Media, przy pomocy których informacje są dostarczane, w znacznie większym stopniu wpływają na podmiot ludzki. M. McLuhan i Q. Fiore w *The Medium is the Massage* przedstawili zmiany wywołane oddziaływaniem mediów na podmioty ludzkie. „Wszystkie media przekształcają ludzi całkowicie; nic nie pozostaje niezmiennie, nietknięte”⁴. „Wszystko ulega zmianie - ty, twoja rodzina, sąsiedztwo, wykształcenie, stosunek do innych ludzi”⁵.

Zatem człowiek nie tylko odbiera samą informację, ale również medium, które

¹ D. de Kerckhove, *Powłoka kultury. Odkrywanie nowej elektronicznej rzeczywistości*, tłum. W. Sikorski, P. Morozowski, Warszawa 1996, s. 23.

² M. McLuhan, *Mechanical Bride*, New York 1951, s. 22.

³ K. Loska, *Dziedzictwo McLuhana. Między nowoczesnością a ponowoczesnością*, Kraków 2001, s. 71.

⁴ M. McLuhan, Q. Fiore, *The Medium is the Massage*, New York 1967, s. 75.

⁵ Tamże, s. 74.

je dostarczyło. Medium jest informacją samą w sobie. Ta nadrzędność medium wobec pierwotnego komunikatu sprawia, że treść komunikatu ma charakter wtórny, a forma medialna jest dla odbiorcy bardziej istotna niż to, jaka wiadomość jest przekazywana za pomocą tego medium. McLuhan doszedł do wniosku, że forma medium jest bardziej istotna niż treść informacji. Zatem media bardziej oddziałują na podmiot ludzki niż treści przez nie przekazywane. Medioznawca z Toronto podkreślał, że środek przekazu sam stał się informacją (ang. the medium is the message), środek przekazu stał się przekazem⁶.

Media stanowią największą część ludzkiego świata poznawanego i wytwarzanego. „Ich wszechobecność wokół nas wyklucza możliwość myślenia o nich”⁷. Spełniają taką rolę jak powietrze, które jest wszędzie. Ludzie przyzwyczaili się do niego tak bardzo, że nie myślą o jego istnieniu i roli, jaką pełni. Podobnie jest z mediami. Człowiek bezkrytycznie zanurza się w morzu informacji, szukając w nim anonimowych przyjaciół, ale wpada w pułapkę przyjmując za prawdziwe komunikaty, które zostały anonimowo przygotowane i niesprawdzone, czy są prawdziwe.

Środki przekazu kształtują odbiorcę. Należy uświadomić sobie, podkreślał McLuhan, rolę mediów jako klucza do wyjaśnienia przemian społecznych i kulturowych⁸. Media są przedłużeniem zdolności zmysłowych i umysłowych człowieka.

„W erze mechanicznej „przedłużaliśmy” swoje ciała w przestrzeni. Dzisiaj, po przeszło stu latach panowania techniki elektrycznej, przedłużyliśmy nasz ośrodkowy układ nerwowy, obejmując nim świat, obalając czas i przestrzeń na całej planecie. Szybko zbliżamy się do końcowej fazy przedłużeń człowieka - do technicznej symulacji świadomości, kiedy to twórczy proces poznania zostanie zbiorowo rozszerzony na całą ludzką społeczność, podobnie jak już wcześniej przedłużyliśmy nasze zmysły i nerwy poprzez różne rodzaje mediów”⁹.

McLuhan opisał i wyjaśnił, że media są przedłużeniem ludzkich zmysłów: oka lub ucha. Otaczającą rzeczywistość poznajemy, ale dzięki mediom poznajemy ją w większym wymiarze. Tak jak szkło powiększające umożliwia lepsze poznanie dla oka, tak na przykład radio (jako medium) zwiększa percepcję poznawczą ucha ludzkiego. Ludzie, zdaniem założyciela Szkoły z Toronto, poznają świat lepiej dzięki mediom. Autor często w sposób mozaikowy przedstawiał w swoich pracach analizy o mediach, nie zawsze respektował w nich kanony logiki formalnej oraz zachowania chronologicznego sposobu opisu i wyjaśniania.

McLuhan uważał, że styl i sposób życia ludzi był, w dużym stopniu, funkcją sposobu, w jaki oni przetwarzali informacje. Przełomowymi wynalazkami

⁶ M. McLuhan, *Wybór pism*, tłum. E. Różalska, J. Stokłosa, Poznań 1961, s. 212.

⁷ Tamże, s. 250.

⁸ M. McLuhan, *Zrozumieć media. Przedłużenia człowieka*, tłum. N. Szczucka, Warszawa 2004, s. 45.

⁹ M. McLuhan, *Wybór...*, op. cit., s. 209.

w ludzkiej historii były alfabet fonetyczny, prasa drukarska i telegraf, ponieważ zmieniły sposób postrzegania przez ludzi siebie i świata. Wynalazki te wyznaczyły nowe epoki w historii mediów.

Pierwszym okresem była epoka plemienna. McLuhan twierdził, że starożytna wioska plemienna zdominowana była przez akustykę. Podstawowe kontakty między członkami społeczności plemienną polegały na mówieniu i słuchaniu. Narząd słuchu był najważniejszy, jak sformułował to McLuhan, „ucho było królem; usłyszeć znaczyło uwierzyć”. Życie poszczególnych ludzi było przystosowane do całej grupy, co stanowiło regułę.

W pierwotnej wspólnoty

„przez swoją zależność od słowa mówionego, używanego do celów informacyjnych, ludzie byli ze sobą połączeni w plemienną sieć; a ponieważ słowo mówione cechuje się większym ładunkiem emocjonalnym od słowa pisanego, ponieważ przez informację przekazuje się tak głębokie uczucia, jak złość, radość, smutek, czy strach, to człowiek plemienny był bardziej spontaniczny, namiętny i zmienny”¹⁰.

Drugą epoką był okres pisma. Alfabet fonetyczny stworzył nowy okres dziejów. McLuhan określił, że alfabet spadł jak bomba na epokę oralną i zamienił ją w świat wizualny. Dla ludzi umiających posługiwać się alfabetem, którzy opanowali zasady pisania i czytania, najważniejszym zmysłem był wzrok. „Ucho zostało w nowej epoce zamienione na oko”. Zarówno pisarz (nadawca pisma), jak też czytelnik (odbiorca tekstu) funkcjonują niezależnie od napisanego tekstu komunikatu. Dzięki pismu możliwe stało się indywidualne życie, a więc poszczególny człowiek mógł opuścić wspólnotę bez obawy utraty dostępu do informacji.

Używanie alfabetu, zdaniem McLuhana, stworzyło linearny sposób przekazywania informacji, a w szerszym kontekście linearny sposób organizacji życia jednostki i społeczeństwa. W tekście litera jest pisana po literze, tworząc uporządkowaną linearną całość słowa. Słowa tworzą linearną całość zdania. Zdania, z kolei, tworzą linearną całość tekstu¹¹.

Medioznawca z Toronto uważał, że wynalazek alfabetu zainicjował powstanie matematyki, logiki i filozofii w starożytnej Grecji. Dzięki alfabetowi pisarz i czytelnik najwięcej informacji odbierali w formie wizualnej. Upowszechnienie tego zjawiska nastąpiło dzięki wynalazkowi prasy drukarskiej. McLuhan w *Galaktyce Gutenberga* stwierdził, że powtarzalność jest najważniejszą cechą ruchomej czcionki, co spowodowało wytwarzanie na skalę masową takich samych produktów - książek. „Druk, urządzenie powielające, potwierdziło i rozszerzyło nowy środek nacisku wizualnego. Stworzył przenośną książkę, którą ludzie mogli

¹⁰ Tamże, s. 333.

¹¹ M. McLuhan, R. Logan, *Alphabet. Mother of Invention*, „Et Cetera” 1977, 4, s. 376.

czytać w samotności i izolacji od innych”¹².

Odkrycie telegrafu przez Samuela Morse’a stworzyło kolejną, czwartą epokę elektronicznych środków komunikacji. Grupa nowych mediów elektronicznych stała się bardzo liczna.

Aktualnie Internet jest jednym z najbardziej wykorzystywanych mediów zawierających olbrzymią ilość informacji. Jest to zaawansowana technologia, która „dała nam łatwy dostęp do najlepszych i najgorszych rzeczy, jakie ma do zaoferowania ludzkość, a także do wszystkiego, co leży między tymi dwoma skrajnościami”¹³.

Media elektroniczne pozwalają nam nawiązać kontakt z każdym człowiekiem, w każdym miejscu globu, w sposób natychmiastowy. To jest model globalnej wioski McLuhana. Świat się „skurczył”.

„Czasy indywidualizmu, prywatności (...) zastąpiła wszechobecna świadomość mozaikowego świata, w którym przestrzeń i czas zostały pokonane przez telewizję, odrzutowce i komputery. One to wykreowały świat symultaniczny, świat w którym „wszystko dzieje się naraz”, w którym wszystko ze sobą współbrzmi niczym w totalnym polu elektrycznym”¹⁴.

Koncepcja linearna okazuje się bezużyteczna w społeczeństwie elektronicznych mediów, przedstawionym przez McLuhana. Mieszkańcy globalnej wioski zalewani są obfitością aktualnych informacji, czują bliskość świata i szybkość, prawie natychmiastowość zachodzących wydarzeń, uświadamiają sobie rosnące znaczenie różnego rodzaju powiązań z międzynarodowym otoczeniem¹⁵.

Proces globalizacji, któremu podlega wioska McLuhana, jest mechanizmem złożonym i wielowątkowym, toczącym się w sferze medialnej, społecznej, kulturalnej i ekonomicznej. Jest to najbardziej fundamentalny zespół zmian dokonujących się obecnie na globie ziemskim¹⁶. Przez A. Sundram i J. Blacka określany jako proces, który tworzony jest przez zjawiska lub działania o wymiarze ogólnosiwiatowym¹⁷. Kanadyjscy medioznawcy ze szkoły w Toronto stworzyli niezwykle oryginalną i bogatą charakterystykę społeczeństwa informacyjnego.

Człowiek i media w koncepcji J. Baudrillarda i D. McQuine’a

Jean Baudrillard w swej teorii mediów, które wywierają presję na podmiot ludzki, przedstawił świat zanikający w swym realnym istnieniu. Rzeczywistość to

¹² M. McLuhan, *Galaktyka Gutenberga*, tłum. K. Jakubowicz, Warszawa 1987, s. 50.

¹³ P. Wallace, *Psychologia Internetu*, tłum. T. Hornowski, Warszawa 2001, s. 320.

¹⁴ M. McLuhan, *Wybór...*, s. 368.

¹⁵ T. Szajderski, *Globalizacja w Polsce i innych krajach Europy Środkowej*, [w:] tenże, *Polska na drodze do Unii Europejskiej*, Koszalin 2000, s.7.

¹⁶ Tamże, s.11.

¹⁷ A. Sundram, J. Black, *The International Business Environment*, New York 1995, s. 5.

zbiór znaków, które przestają znaczyć. Znać, według francuskiego filozofa, to wskazywać poprzez treść znaku na desygnat - element realnego świata. Znaki nie wskazują już swych desygnatów. „Żyjemy w świecie symulacji, w którym najwyższą funkcją znaku jest wymazanie rzeczywistości i jednocześnie ukrycie jej zniknięcia”¹⁸. W miejsce ikony, mającej odniesienie do rzeczywistości, występuje ikonka, czyli znaczek oznaczający sam siebie.

Nie można stwierdzić, zdaniem Baudrillarda, istnienia świata, ponieważ nieprzerwana cyrkulacja znaków nie pozwala układać znaków w logiczne relacje „znak - desygnat” lub „przyczyna - skutek”. Znaki nie odsyłają poza samymi sobą. „Symulakry to kopie świata rzeczywistego traktowane przez podmiot za realność”¹⁹. Symulakrami są produkty Internetu.

Według Baudrillarda rzeczywistość jest tworzona przez Internet; świat pozorny powstaje dzięki modułom pamięci, systemom operacyjnym, matrycom. Internet pozoruje i odsyła do cyfrowej nierozróżnialnej cyrkulacji, w której znaki nie mają znaczenia. Podmiot ludzki zostaje przez Internet zredukowany, staje się peryferyjnym urządzeniem sieci²⁰.

Produkty mediów, które są wszechobecne, zastępują człowiekowi rzeczywistość. Podmiot ludzki poznaje, zamiast realnej rzeczywistości, produkty medialne, które uznaje za prawdziwe. Dlatego informacja dziennikarska jest zła, bo niszczy funkcję znaczenia i oznaczania znaku²¹. „Zamiast tworzenia komunikacji, informacja niszczy samą siebie w procesie tworzenia komunikacji z odbiorcą, do którego jest adresowana”²².

Ludzie dzielą się na *ikonolatrów*, którzy wierzą symulowanym obrazom produkowanym przez Internet i inne media, oraz *ikonoklastów*, którzy nie wierzą do końca symulowanym obrazom²³.

Zdaniem francuskiego filozofa odbiorcy treści medialnych utożsamiają się z mediami. „Media i ich odbiorcy stają się jednym procesem”²⁴. Telewizja to mechanizm przekształcania widzów w przezroczyste ekrany. Jean Baudrillard bardzo krytycznie wyodrębnił negatywną rolę oddziaływania przez potężne, wszechobecne media na poznający podmiot ludzki.

Pewne charakterystyczne i dominujące obecnie tendencje rozwojowe w światowej ekonomii, kulturze, a nawet w polityce, polegające na rozprzestrzenianiu się analogicznych zjawisk, niezależnie od kontekstu geograficznego i stopnia gospodarczego zaawansowania danego regionu, tworzyły

¹⁸ J. Baudrillard, *Symulakry i symulacje*, tłum. S. Królak, Warszawa 2005, s. 32.

¹⁹ Tamże, s.17.

²⁰ A. Ziętek, *Jean Baudrillard wobec współczesności: polityka, media, społeczeństwo*, Kraków 2013, s. 64.

²¹ K.H. Chen, *The Masses and the Media: Baudrillard's Implosive Postmodernism*, „Theory, Culture & Society” 1987, 4, s. 78.

²² J. Baudrillard, *W cieniu milczącej większości albo kres sfery społecznej*, tłum. S. Królak, Warszawa 2006, s.96.

²³ K.H. Chen, *The Masses...*, s. 71.

²⁴ J. Baudrillard, *W cieniu...*, s. 44.

mechanizmy rozwijającej się globalizacji. Podkreślał to w swej koncepcji mediów Denis McQuail²⁵.

Mechanizmy te prowadziły do ujednoczenia się obrazu świata jako homogenicznej całości wzajemnie powiązanych elementów gospodarczych i wspólnej kultury typu konsumpcyjnego²⁶.

Z kolei globalizacja kultury przeobraża ją w strukturę homogeniczną. Homogenizacja kultury, jako proces ujednoczania wzorców i oferty kulturalnej powodujący uniformizację sposobów uczestniczenia w kulturze, jest widoczna najbardziej w rozwiniętych krajach Ameryki Północnej i Europy Zachodniej²⁷.

Podsumowanie

Dominującym typem współczesnej kultury odpowiadającym modelowi społeczeństwa masowego, w którym korzysta się powszechnie ze środków masowego przekazu, jest kultura masowa. Głównym jej atrybutem jest jej zasięg obejmujący ponadlokalne, ponadnarodowe, a nawet globalne grupy uczestniczących podmiotów. Jest to kultura wielkich audytoriów, szybkiego przepływu informacji, globalnie odbierana dzięki różnorodnym nośnikom²⁸.

Istotną rolę w rozprzestrzenianiu się procesów globalizacji odgrywają media elektroniczne, dzięki którym zmienia się sposób postrzegania wzajemnych relacji czasu i przestrzeni²⁹. W świecie medialnym wszystkie wydarzenia, nawet te z najbardziej oddalonych miejsc globu, są niezwykle „bliskie” i informacja o nich dochodzi w czasie rzeczywistym on-line³⁰.

Globalne zjawiska kulturowe można opisać przez pryzmat pięciu podstawowych wymiarów: medialnego, technologicznego, finansowego, ideologicznego i etnicznego³¹.

Ludzka inteligencja i wyobrażenia coraz bardziej jest kształtowana przez media masowe, więc one są uznawane za głównego sprawcę globalizowania się ludzkiej świadomości³². Najważniejsi medioznawcy naszej epoki: D. de Kerckhove, M. McLuhan, J. Baudrillard, D. McQuail, niezależnie od siebie ocenili, że człowiek znajduje się pod silną presją mediów, która głęboko wpływa na zmianę tożsamości i możliwości rozwoju ludzi.

²⁵ D. McQuail, *Teoria komunikowania masowego*, tłum. M. Bucholc, A. Szulżycka, Warszawa 2008, s. 253- 276.

²⁶ N. Postman, *Zabawić się na śmierć*, tłum. L. Niedzielski, Warszawa 2002, s. 94.

²⁷ N. Postman, *Technopol – triumf techniki nad kulturą*, tłum. A. Tanalska-Dulęba, Warszawa 1995, s. 31.

²⁸ D. McQuail, *Teoria...*, s. 258-259.

²⁹ A. Giddens, *Socjologia*, tłum. A. Szulżyńska, Warszawa 2004, s. 74-75.

³⁰ T. Sznajderski, *Social Situation and Labour Market in Poland*, [w:] *Towards a New Definition of Work, Income, Life*, ed. T. Addy, Muelheim an der Ruhr 2002.

³¹ A. Appadurai, *Modernity at Large, Cultural Dimensions of Globalization*, Minneapolis 1997, s. 34.

³² D. McQuail, *Teoria...*, s. 73-75.

Bibliografia

- Appadurai A., *Modernity at Large, Cultural Dimensions of Globalization*, Minneapolis 1997.
- Baudrillard J., *Przed końcem: rozmawia P. Petit*, tłum. R. Lis, Warszawa 2001.
- Baudrillard J., *Słowa klucze*, tłum. S. Królak, Warszawa 2007.
- Baudrillard J., *Symulakry i symulacja*, tłum. S. Królak, Warszawa 2005.
- Baudrillard J., *W cieniu milczącej większości albo kres sfery społecznej*, tłum. S. Królak, Warszawa 2006.
- Castells M., *Spółeczeństwo sieci*, tłum. M. Król, Warszawa 2007.
- Chen K.H., *The Masses and the Media: Baudrillard's Implosive Postmodernism*, „Theory, Culture & Society” 1987, nr 4.
- Giddens A., *Socjologia*, tłum. A. Szulżycka Warszawa 2004.
- Kerckhove de D., *Powłoka kultury. Odkrywanie nowej elektronicznej rzeczywistości*, tłum. W. Sikorski, P. Nowakowski, Warszawa 2001.
- Loska K., *Dziedzictwo McLuhana. Między nowoczesnością a ponowoczesnością*, Kraków 2001.
- McLuhan M., Logan R., *Alphabet, Mother of Invention*, [w:] „Et Cetera” 1977, 34/4.
- McLuhan M., *Galaktyka Gutenberga*, tłum. K. Jakubowicz, Warszawa 1987.
- McLuhan M., *Mechanical Bride*, New York 1951.
- McLuhan M., *Wybór pism*, tłum. E. Różalska, J. Stokłosa, Poznań 2001.
- McLuhan M., *Zrozumieć media. Przedłużenia człowieka*, tłum. N. Szczucka, Warszawa 2004.
- McLuhan M., Fiore Q., *The Medium is the Massage*, New York 1967,
- McQuail D., *Teoria komunikowania masowego*, tłum. M. Bucholc, A. Szulżycka, Warszawa 2008.
- Postman N., *Technopol - triumf techniki nad kulturą*, tłum. A. Tanalska-Dulęba, Warszawa 1995.
- Postman N., *Zabawić się na śmierć*, tłum. L. Niedzielski, Warszawa 2002.
- Sundram A., Black J., *The International Business Environment*, New York 1995.
- Sznajderski T., *Globalizacja w Polsce i innych krajach Europy Środkowej*, [w:], tenże, *Polska na drodze do Unii Europejskiej*, Koszalin 2000.
- Social Situation and Labour Market in Poland*, [w:] *Towards a New Definition of Work, Income and Life*, ed. T. Addy, Muelheim an der Ruhr 2002.
- Wallace P., *Psychologia Internetu*, tłum. T. Hornowski, Poznań 2001.
- Ziętek A., *Jean Baudrillard wobec współczesności: polityka, media, społeczeństwo*, Kraków 2013.

A human being in the world of ubiquitous media

Summary

The topic of the article oscillates around the various media concepts of a human being against the background of the information society. In our times, the world of information has become the environment of the individuals, where the human being receives and processes information. The purpose of this publication is to present and critically analyse the media concepts of such researchers as D. de Kerckhove, M. McLuhan, J. Baudrillard and D. McQuail who, in their works, have taken notice of the flood of information and the omnipotence and the ubiquity of the media in the human environment.

Key words: media, information, man of media, philosophy of media

